„Цвѣте мило, цвѣте красно
Знаешь ли, мене се мрдно ѫ.
Ти на лице ми прекрасно
Украшение ще си.
На гърди
И ломната ѫ наведи
Съ мили, трепетни ръце
И срдчицата ѫ щѣ цвѣте
Щѣ бѫде красоти отне.

21 Ноември 1880 г. София.

Въ долина мурдна аръ
Умислен тамъ пастухъ
Родината си аръ
Кадъ че въ сѫи видѣ
Домътъ си аръ познаѣ
Простиратъ мурдце